

**Щодо оподаткування ПДФО та ВЗ
доходу фізичної особи у
вигляді суми середньої
заробітної плати за час
затримки розрахунку при
звільненні, стягнутої з
рахунку роботодавця на
підставі рішення суду**

**Оподаткування доходу
фізичної особи у вигляді суми
середньої заробітної плати за
час затримки розрахунку при
звільненні, стягнутої з
рахунку роботодавця на
підставі рішення суду**

Статтею 129 1 Конституції України встановлено, що суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання.

Водночас ст. 67 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах,

встановлених законом.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Податкового кодексу України (далі – Кодексу), відповідно до п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні, та податковий агент.

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого включаються, зокрема:

доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту) (п.п. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 Кодексу);

інші доходи, крім зазначених у ст. 165 Кодексу (п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 – 167.5 цієї статті).

Крім того, доходи, визначені ст. 163 Кодексу, є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16 і підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16 1 підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.3 п. 16 і підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу.

Так, згідно із п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу податковий агент, поняття якого наведено у п.п. 14.1.180 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, що нараховує (виплачує, надає)

оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок і військовий збір із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену ст. 167 Кодексу, і ставку військового збору, встановлену п.п. 1.3 п. 16і підрозділу 10 розділу XX Кодексу.

Водночас якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок і військовий збір, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом у строки, встановлені Кодексом для місячного податкового періоду (п.п. 168.1.5 п. 168.1 ст. 168 Кодексу).

Відповідно до п. 18.2 ст. 18 Кодексу податковий агент прирівнюється до платників податку і має права та виконує обов'язки, встановлені Кодексом для платників податків.

Отже, дохід платника податку – фізичної особи у вигляді суми середньої заробітної плати за час затримки розрахунку при звільненні, стягнутої з рахунку роботодавця на підставі рішення суду, оподатковується податковим агентом податком на доходи фізичних осіб та військовим збором на загальних підставах.

При цьому податковий агент зобов'язаний нараховувати, утримувати та сплачувати податок (військовий збір) від імені та за рахунок фізичної особи з такого доходу.

Джерело: лист ДФС від 01.06.2018 р. № 2430/6/99-99-13-02-03-15/ІПК.